

МИНИСТЕРСТВО
 НА ПРАВОСЪДИЕТО
 № 83-02-209
 30 MAY 1996 197...
 СОФИЯ

ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

г.н. *С. Караманджиев*
 12.VI.96 г. СТАНОВИЩЕ
 на

Министерство на правосъдието по к. дело N 9/1996 г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С Ваше определение по к. дело N 9/1996 г. Министерството на правосъдието е конституирано като заинтересована страна. Ще изложим нашето становище в поредността на искането на групата народни представители:

I. Групата народни представители твърдят, че чл. 2, б "а" от ЗМДТ противоречи на чл. 84, т.3 от Конституцията. Това искане е неоснователно и следва да бъде отвърлено поради следните съображения:

1. Конституцията в чл. 84, т.3 (а не ал. 3, както е в изложението) повелява, че НС "установява данъци и определя техния размер". В чл. 2, б"а" ЗМДТ изрично законодателят е посочил, че става дума за "макси", а не за данък. Надяваме се, че почитаемия съд не може да обяви една правна норма за противоконституционна, когато тя регулира друг кръг обществени отношения в областта на финансовото право, които въобще не са посочени в Конституцията.

2. Самият чл.2, б"а" естествено не противоречи на Конституцията, защото безспорно е, че местните органи на

държавна власт могат да събират **такси**. Таксите са не само по б"а", но и в останалите хипотези (б. "б - л"). Какво противоконституционно има в това, таксите да се определят със закон?

3. Групата народни представители за да обосноват своята теза се позовават на Постановление N 69/75г. (многократно изменяно) с което е приета Тарифата на местните такси по ЗМДТ. До колко тази тарифа (чл. 1 и 2) е съобразена със Закона и Конституцията е извън компетенциите на КС (чл. 149, ал.1 т.2). Не може КС да се произнася по подзаконови нормативни актове. Защитата срещу този вид актове е пред ВАС (ВС).

4. Не може да не възникне пред нас и следния въпрос. Нормата на чл. 2, б"а" ЗМДТ в тази и редакция е от 1979 г. и е действала в продължение на 17 години. Нормите на чл. 1 и 2 от Тарифата (в сегашната им редакция) са приети през 1993 година от изпълнителната власт обвързана със сезиращата група депутати. Тези такси са събирани и са влизали в бюджета на съветите при тяхното управление. Защо едва днес, със "старата дата" се сещат че са действали "противоконституционно"? Отговорът е един - явно въпросът не е правен, а политически. С искането се цели създаването на финансов хаос.

II. Групата народни представители твърдят, че чл. 6, ал. 1 от Приложение N 1 към ЗМДТ (§ 4) противоречи на чл. 60, ал.1 и чл. 19, ал. 1 К. Това искане е неоснователно и следва да бъде отхвърлено поради следните съображения:

1. Атакуваните текстове на закона нямат връзка с чл. 19, ал.1 (респ. 3) и чл. 60, ал.1 К.

Нормата на §4 ЗИДЗМДТ и чл. 6, ал.1 определя **данъчната оценка на сградите, дворните места и парцелите**. Каква пряка връзка има **данъчната оценка** на недвижимите имоти със "свободната стопанска инициатива" (чл. 19, ал. 1К)?

Каква пряка връзка има данъчната оценка, със задължението на гражданите "да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните **доходи** и имущество" (чл. 60, ал.1). Освен това изрично чл. 60, ал. 2 К гласи, че "данъчните облекчения и **утежнения**", могат да се установяват със закон. Ако има известни **утежнения** относно сгради както не се ползват за жилищни нужди, то това е предвидено в самата Конституция.

2. Данъчната оценка е чувствително под действителната пазарна стойност на имота. В правомощието на обикновения законодател е да установява основата (базата) въз основа на която ще се изчислява дължимия данък. България е **“социална държава”** и естествено е базисната цена на недвижими имоти, които не се повлзват за жилища, да бъдат по-високи.

Изводът е, че атакуваните текстове са в хармония с Конституцията и не ѝ противоречат.

III. Групата народни представители твърдят, че § 14 ЗИДЗМДТ е противоконституционен, без изрично и ясно да посочат точно на кои текстове. Явно е, че в конкретния случай не става дума за чл. 60, ал. 1 (задължението на гражданите да плащат данъци); чл. 6 (равенство на гражданите пред закона); чл. 57, ал. 2 (злоупотреба с права). Това е очевидно, като съпоставим горните текстове с текста на § 14 “Нормите по приложение N 1 влизат в сила от 1 януари 1996 г.” Тази норма има връзка с чл. 5, ал. 5 К, която повелява че нормативните актове влизат в сила три дни след обнародването им **“освен когато в тях е определен друг срок”**. В конкретния случай се касае за годишен данък и не почива на юридическа основа твърдението, че законът трябва да влезе в сила на 01.01.1997 г. Нормата на чл. 5, ал. 5 К е ясна и категорична.

Изводът е, че искането на народните представители и относно § 14 ЗИДЗМДТ следва да бъде отхвърлено.

IV. Групата народни представители искат тълкуване на чл. 5, ал. 5 К.

Искането е **недопустимо** (независимо, че искането е допуснато от КС, но той винаги може да преразгледа този свой акт). Това е така, защото:

1. Искането не отговаря на реквизита на чл. 18, т. 4 и 5 ПОДКС. Не може едно искане отправено на КС да бъде само пет машинописни реда. Освен това липсва правен интерес от самостоятелно тълкуване на чл. 5, ал. 5 К, тъй като това се съдържа *de facto* в искането за противоконституциоността на § 14 ЗИДЗМДТ.

2. Сезиращите органи и лица по чл. 150 К не отправят питання към КС, защото този най-висш държавен орган не е консултантска кантора. Необходими са редица предпоставки за

допустимост на исканията по чл. 149, ал. 1 т.1 К. Сезиращите трябва да се обосноват и докажат обществената и правна необходимост от това тълкуване и ясно да изразят своето виждане по въпроса. В тази насока е и Определение N 3/21.06.1994 г. по к.д. N 5/94г. на КС. В конкретния случай народните представители нито са обосновали своето искане, нито са формулирали ясно своята гледна точка, относно съдържанието на чл. 5, ал.5К.

Господа конституционни съдии,

В предвид на изложеното до тук моля да отхвърлите искането на групата народни представители за обявяване противоконституционност на чл.2, б "а" ЗМДТ, чл. 6, ал. 1 във връзка с § 4 ЗИДЗМДТ и § 14 ЗИДЗМД и прекратите с определение искането за тълкуване на чл. 5, ал. 5 К като недопустимо.

м.май 1996г.

МИНИСТЪР

ГД

